

1953 20/5 12: 3. Beh. af F. t. L. om Ændr. i Søloven ang. Sammenstød og Bjærgning. 1954

86de Møde.

Mandag den 20. Maj, Kl. 4⁰⁵.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Bestemmelserne om Sammenstød og Bjærgning i Sølov af 1. April 1892.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1937).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Formanden: Jeg vil betragte Tingets Samtykke til Foretagelsen af samtlige de paa Dagsordenen opførte Sager som givet, hvis ingen udtaler sig derimod. (Ophold). Det er saaledes givet.

Lovforslaget som Helhed sattes under Forhandling.

Nordby: Jeg var meget vel tilfreds med den Henstilling, som den ærede Ordfører (Sonne) ved Sagens anden Behandling rettede til den højtærede Handelsminister. Jeg var derimod alt andet end tilfreds med den højtærede Ministers Svar, der ganske vist gik ud paa, at Ministeriet havde under Arbejde — saadan forstod jeg det — nye Regler med Hensyn til Antallet af Redningsmidler for Skibe i indenrigsk Fart, men endte med, at den ærede Minister dog fandt det betænkeligt eller ubetimeligt at foreslaa saadanne nu; jeg tør ikke sige, hvilket Udtryk den højtærede Minister brugte, men jeg fik i alt Fald det bestemte Indtryk, at man havde udsat Fremsettelsen af saadanne Forslag. Dette finder jeg meget betænkeligt, og jeg vil i alt Fald frigøre mig for det Ansvar at have hørt paa dette uden at advare derimod. Den Slags Ulykker som Forlis

eller Sammenstød kommer jo altid uforberedt, og jeg skønner ikke rettere, end at saavel Rigsdagen som den højtærede Minister paatage sig et meget stort Ansvar ved at udskyde denne højt alvorlige Sag, en Sag, som jo maa vække den største Eftertanke hos alle, særlig paa et Tidspunkt, hvor vi, som tidligere berørt, have saa levende Indtryk af, hvad der kan ske i den Henseende. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Minister ikke at udsætte denne Sags Afgørelse, men drage Omsorg for, at der hurtigst muligt kommer fyldestgørende Bestemmelser om, hvad Redningsmateriel der skal være paa Skibe, særlig i indenrigsk Fart. For øvrigt mener jeg ogsaa, at Redningsmateriellet burde forøges paa Skibe i udenrigsk Fart. Det hedder sig nok, at der er tilstrækkeligt Redningsmateriel til hele Personalet, til alle dem, der ere om Bord, men dette er for mig i og for sig ikke fyldestgørende, thi ved eventuelle Ulykker til Sø vil der som Regel altid gaa noget af Redningsmateriellet tabt, og Redningsmateriellet er dog for intet at regne i Forhold til Menneskeliv. Jeg mener, at der mindst burde være Redningsmateriel til 25 pCt. mere end de Mennesker, der ere om Bord; at der er til 75 pCt. eller selv 100 pCt. af de ombordværende, er ikke nok. Det er min Mening om denne Sag, og jeg tillader mig paa dette Tidspunkt af Sagens Behandling, hvor der er Anledning til det, paa ny at fremkomme med en Henstilling til den højtærede Minister om, at denne Sag ikke maa hvile, men faa en snarlig Afgørelse, selv om der muligvis ad Aare, om kortere eller længere Tid, atter skulde træffes en Forandring. Skulde der komme en Katastrophe, som meget let kan ske, mellem nu og da, vil det blive et meget tungt Ansvar ikke at have ladet sig advare; det er min Mening i denne Sag.

Formanden: Jeg har ikke villet afbryde det ærede Medlem, men skal dog gøre opmærksom paa, at disse Udtalelser ikke høre hjemme under denne Behandling af Sagen. At den ærede Ordfører omtalte det samme Spørgsmaal ved anden Behandling, havde sin Berettigelse deri, at det havde været rejst i Udvalget.